

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Listopad

2009

Memento mori.

Vstoupili jsme do měsíce listopadu, měsíce, který má již ve svém názvu usínání přírody. Padání listů, mlhy, déšť a bláto, chlad. Jsou lidé, kteří tento čas upřímně nemají rádi, básníci se na něj těší. Je to doba dušičková, vzpomínáme na naše zemřelé a každý pro ně dělá co umí. Někdo se snaží pro ně získat plnomocné odpustky, jiný zahrnuje jejich hroby věnci, svíčkami a nejrůznějšími, na našem trhu již dostupnými funeráliemi.

Hřbitovy ožívají zvýšenými počty návštěvníků. Ti jsou většinou vážní, protože se dotýkají velkého tajemství života a smrti. Nevkládají tuto atmosféru působivě ilustruje. A přece jsou hřbitovy v tyto dny jakoby veselé. Všude plno květů, plápolající světla svíců a kahánek, lidské kroky a hlasy. Plamínky světel směřují vzhůru, aby nám připomněly světlo věčného života. Listů stromů padá do blátivých cest, a padá také na hroby. I to má svou symboliku. List umírá, aby strom žil dál. Aby na jaře mohly vyrašit nové pupeny, vyrůst nové listy. Není to proces zániku a smrti, vidíme tu jen proměnu života. Všechno v přírodě se střídá a mění, nezaniká. A člověk, který jako jediný z tvorů tohoto světa si uvědomuje neúprosnost své smrti, ví, že musí zemřít.

My křesťané máme veliké motto našeho života, naděje ve zmrtvýchvstání. Ježíš Kristus tuto pravdu hlásal a jeho učedníci, kteří s ním žili a chodili, potvrdili, že se s ním po jeho smrti setkali opět s živým. My, kteří jsme přijali jeho učení a program jako program svého života, věříme, že tento Ježíš nás pozval k účasti na životě věčném. Kdo v něj uvěří, bude žít způsobem novým, objektivním i potom, když tělesně zemře.

Bylo by zajímavé sledovat, co návštěvníky dušičkového hřbitova přivádí na hroby jejich zemřelých. Zda jen společenská povinnost nebo skutečná víra v to, že naši zemřelí skutečně žijí? Že vstoupili do věčného života? Mnoha lidem je pojem věčnosti zcela cizí. Říkají, že nad námi „něco“ musí být, ale ve skutečnosti jsou velmi nezúčastnění. Upraví hrob, položí květy, popovídají si se svými spolupozůstalými od vedlejšího hrobu. Muži zapálí možná svíčku a

stejnou sirkou i cigaretu. Hovor se stočí na choroby a utrpení umírání, nebožtík tu býval mohl ještě být a všichni tam stejně musíme taky, to je ta největší spravedlnost.

My křesťané, pokud se těchto témat dotkneme, neměli bychom v nich ustrnout, ale vést své úvahy o smrti ještě dalším směrem. Svátý apoštol Pavel v listě Židům nám říká, že všem lidem je souzeno zemřít a pak nastane soud. Jako věřící lidé bychom se měli vážně zamyslet nad otázkou smrti, věčnosti, ale i osobního soudu. Naše čistě pozemské zkušenosti nám říkají, že čím důležitější nás čeká zkouška, o to pečlivější by měla být i příprava. Pro věřící by měla být každá myšlenka na smrt přípravou, protože Pán Ježíš nám říká: „Bděte tedy neboť neznáte den ani hodinu“.

Důležitou fází vstupu do věčnosti je osobní soud, jímž musíme všichni po smrti projít... Jako se nemusí bát soudu žádný, kdo se proti zákonům světským nikterak neprovinil, pak se nemusí bát Božího soudu ten, který se snaží žít podle evangelia, kdo má velkou snahu sloužit Bohu, milovat ho a stejně tak i bližní. Kdo takto žijí, mají naději na věčný život u Boha. Ve světle Boží vševědoucnosti, v jasů světla Boží lásky zhodnotí každý svůj život tak, jak jej skutečně prožil. Tam vyjdou najevo i ty největší tajnosti, nelze si nic přidávat ani ubrat, dělat se lepším. Ti, kdo šlapali po Božích přikázáních - odsoudí sami sebe. S radostí si půjdou pro odměnu, kterou oko nevidělo ani ucho neslyšelo, ti, kteří dokázali pomáhat bližním, z lásky k Bohu pro svou víru trpět a třeba i nasadit život. Ti najdou v Bohu plné ocenění svého jednání a Bůh je pozve k účasti na své blaženosti... Na rozcestích a polních cestách nacházíme někde Boží muka, kříž s nápisem Memento mori – pamatuj na smrt. Taková bude naše smrt, jaký byl náš život a taková bude naše věčnost, jaká bude naše smrt... Zlí a hříšní půjdou do věčných muk, spravedliví pak do věčného života....

Máme tedy svou věčnost sami ve svých rukách. A pokud jsme k ní dosud nenašli správnou orientaci, máme ještě možnost všechno napravit.

P. Jaroslav Konečný

Milí bratři a sestry!

Před několika týdny navštívil naši zemi náš Svatý Otec Benedikt XVI. Po tři dny papežské návštěvy se u nás přestalo hovořit o krizi, jako zázrakem na tři dny vstoupil do naší vlasti pokoj.

Papež hovořil ke každé skupině svých posluchačů vhodným stylem, zdvořile ale s rozhodností a konkrétně. Jeho styl je pro nás inspirující.

Euforie z papežovy návštěvy časem opadne, euforie z poznání pravdy však neopadne. Papežova návštěva a jeho projevy jsou pro nás společným zážitkem, na který se dobře navazuje v nejrůznějších rozhovorech.

Byla by škoda slova, která jsou určena přímo nám nechat upadnout v zapomnutí.

Proto se v několika následujících číslech Doteku k myšlenkám Svatého Otce vrátíme v otisknutí jeho projevů.

V tomto čísle to bude jeho projev po přiletu do České republiky na ruzyňském letišti:

Pane prezidente,
milí páni kardinálové a bratři biskupové,
vaše excelence,
dámy a pánové!

Mám velikou radost, že mohu dnes být v České republice a jsem hluboce vděčný vám všem za srdečné přivítání. Děkuji panu prezidentu Václavu Klausovi za jeho pozvání navštívit tuto zemi a za jeho milá slova. Je mi ctí, že jsou zde přítomni představitelé občanského a politického života a jim, jakožto i všemu českému lidu, adresuji svůj pozdrav. Protože jsem zde především na návštěvě katolických společenství Čech a Moravy, zdravím srdečně a bratrsky pana kardinála Vlka, arcibiskupa pražského, Monsignora Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a předsedu České biskupské konference, a všechny přítomné biskupy a věřící.

Byl jsem obzvlášť dojat, když jsem od mladé dvojice obdržel dary typické pro kulturu tohoto národa, spolu s hroudou rodné země. To mi připomíná, jak hluboce je česká kultura proniknuta křesťanstvím, neboť - jak známo - tyto dary, chléb a sůl, mají zvláštní význam v symbolice Nového zákona.

Jestliže celá evropská kultura byla hluboce formována křesťanským dědictvím, platí to obzvlášť pro české země, neboť díky misijnímu působení Cyrila a Metoděje v 9. století získal staroslovenský jazyk poprvé psanou podobu. Tito apoštolové slovanských národů a zakladatelé jejich kultury jsou po právu uctíváni jako patroni Evropy. Stojí pak za zmínku, že tito dva velcí svatí byzantské tradice se zde setkali s misionáři původem z latinského Západu. České země byly historiky a územně - tím, že se nacházejí v srdci evropského kontinentu na křižovatce Severu a Jihu, Východu a Západu - místem setkávání různých národů, tradic a kultur.

Nelze popřít, že to, co někdy bylo příčinou třenic, se dlouhodobě ukázalo jako plodné setkání. Odtud pramení rozhodující role českých zemí v intelektuálních, kulturních a náboženských dějinách Evropy, občas byly bitevním polem, častěji však mostem. Brzy si připomenete dvacáté výročí "sametové revoluce", kterou šťastně a pokojně skončilo mimořádně těžké období této země, období, v němž myšlenková a kulturní výměna byla přísně kontrolována. Spolu s vámi i s vašimi sousedy děkuji za vaše osvobození od těchto despotických režimů.

Jestliže pád berlínské zdi byl předělem ve světových dějinách, tím více to platí pro země střední a východní Evropy. Ty tím získaly místo, které jim jako svrchovaným náleží ve společenství národů. Nelze nicméně podceňovat následky čtyřicetiletého politického útlaku. Mimořádnou tragédií pro tuto zemi byl tvrdý pokus tehdejší vlády umlčet hlas církve. V průběhu vašich dějin, od času svatého Václava, svaté Ludmily a svatého Vojtěcha, až po svatého Jana Nepomuckého zde žili stateční mučedníci, jejichž věrnost Kristu promlouvala hlasem silnějším a výmluvnějším, než byl hlas jejich vrahů. Tento rok si připomínáme čtyřicáté výročí smrti Božího služebníka kardinála Josefa Berana, pražského arcibiskupa. Chci zde

projevit úctu jemu a jeho nástupci, kardinálu Františku Tomáškovi, kterého jsem měl čest poznat osobně.

Oba byli nezdolnými svědky křesťanské víry tváří v tvář pronásledování. Tito, a dalších bezpočet odvážných kněží, řeholníků a laiků, mužů a žen, uchovali v této zemi živý plamen víry. Dnes, kdy byla obnovena náboženská svoboda, vyzývám všechny obyvatele této republiky, aby znovu objevili křesťanské tradice, které formovaly jejich kulturu. Povzbuzuji též křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet, když celá země musí čelit výzvám nového tisíciletí. "Bez Boha člověk neví, kam má jít, ani není schopen pochopit, kdo je" (Caritas in veritate, 78). Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná, protože otevírá naše srdce naději a umožňuje nám objevit naši nezcizitelnou důstojnost Božích dětí.

Vážený pane prezidente, znám vaše přání, aby náboženství hrálo větší roli v záležitostech této země. Prezidentská zástava vlající nad Pražským hradem hlásá heslo "Pravda vítězí" - je mým upřímným přáním, aby světlo pravdy dále vedlo tento národ, který byl ve svých dějinách tolik pozeňnaný svědectvím velkých světců a mučedníků. V tomto věku vědy je poučné připomenout si příklad Johanna Gregora Mendela, augustiniánského opata z Moravy, jehož průkopnické výzkumy položily základy moderní genetiky.

Jemu jistě nebylo určeno napomenutí jeho patrona, svatého Augustina, který si stěžoval, že mnozí „více tíhli k obdivování faktů, místo aby hledali jejich příčiny" (Epistula 120,5, srov. Jan Pavel II, Oslava památky opata Gregora Mendela u příležitosti prvního století od jeho smrti, 10. března 1984, 2). Skutečnému pokroku lidstva nejlépe prospívá právě takový soulad mezi moudrostí víry a intuicí rozumu. Kéž by se český lid mohl vždy těšit z plodu tohoto šťastného spojení.

Zbývá mi jen zopakovat díky vám všem a říci, že jsem se opravdu velmi těšil na tyto dny mezi vámi v České republice, kterou hrdě nazýváte „země česká, domov můj". Srdečné díky.

Hnutí Modlitby matek, Modlitby otců

Hnutí Modlitby matek vzniklo v druhé polovině devadesátých let v Anglii. Jeho zakladatelky Veronika Walslerová spolu se svou švagrovou Sandrou tehdy psaly knihu o postavení dětí ve své zemi. Kniha obsahovala nejrůznější statistiky, např. kolik dětí užívá drogy, kolik propadlo alkoholu, kolik jich je denně týraných...

Obě ženy byly těmito fakty otřeseny a přemýšlely, jak své děti a vnoučata ochránit před negativními dopady života současné společnosti. Tehdy se začaly modlit každý den třetí desátek radostného růžence. Tak to trvalo měsíc. Potom se setkaly s dalšími třemi ženami se stejnou myšlenkou. Bez jakékoliv reklamy se společné modlení maminek rozšířilo velkou rychlostí po celém světě. Skupinky, jejichž členy jsou lidé různých církví i kultur, pracují již v různých zemích světa.

I v naší farnosti se scházíme více než rok ke společné modlitbě. A nezůstalo jen u jedné skupinky. Brzy vznikly dvě další, z nichž jedna v Kladruzech.

Do budoucna uvažujeme i o založení skupin Děti víry, jako další forma modliteb dětí za rodiče v rámci hnutí Solace.

Maminky, které by měly zájem se scházet se mohou telefonicky obrátit na paní MUDr. Helenu Hladíkovou 317 881 413.

Z iniciativy jáhna Maurice Williamse vzniklo v Anglii obdobné hnutí **Modlitby otců**, které sdružuje duchovní i fyzické otce s cílem modlit se za svět, za pokoj v rodinách a za to, aby muži přijali svou pravou úlohu a ukázali, co skutečně znamená „být otcem“.

V naší farnosti se začala první skupinka mužů scházet letos v září.

Otcové, kteří by měly zájem se scházet se mohou telefonicky obrátit na pana ing. Jana Mlezivu 317 841 234.

Bližší informace o obou hnutích lze nalézt též v odkazech www.modlitbymatek.cz a www.modlitbyotcu.cz

Roman Farion, diakon

Setkání se Svatým otcem Benediktem XVI. u Pražského Jezulátka 26. září

Protože jsem měl příležitost prostřednictvím Centra pro rodinu arcidiecéze pražské se zúčastnit se svou rodinou setkání se Svatým otcem Benediktem XVI. v kostele Panny Marie Vítězné, rád se s Vámi farníky, podělím o atmosféru tohoto jedinečného setkání.

Přístup do kostela pro účastníky setkání byl stanoven již od 9.30 do 11.00 hodin, tedy nejpozději jeden a půl hodiny před příjezdem papeže. Pro rodiny s malými dětmi to nebylo nic jednoduchého. Nicméně v kostele měla připravený program hudební skupina Ztracená kapela, která hrála spoustu krásných písniček pro děti, doprovázené slovem. V sakristii kostela a na klášterním dvoře byla možnost se provětrat a občerstvit se připravenou vodou. V boční chodbě sakristie bylo možné si prohlédnout velmi pěknou výstavu z afrických misí Řádu bosých karmelitánů, kteří jsou správci kostela a kláštera. A tak doba čekání proběhla velmi příjemně a rychle. Další výhodou byla i skutečnost, že kostel nebyl plný k prasknutí.

V průběhu čekání jsme byli seznamováni, kde se Svatý otec právě nachází. Když přijížděl ke kostelu měl jsem pocit, který jsem míval v dětství vždy o Vánocích. Takové zvláštní napětí, že se setkám s někým zvláště výjimečným. A pak Benedikt XVI. skutečně vstoupil. Bez velkého doprovodu. V patách s minimem počtu pracovníků médií. Připadalo mi, že papež nikam nespěchá. Procházel hlavní lodí do středu kostela a zdravil se s každým po pravici podáním ruky. Pak odbočil vpravo k Pražskému Jezulátku. Poklekl, potichu se pomodlil a pak nahlas citoval modlitbu, kterou k této události připravil. Odevzdal svůj dar – korunku pro Pražské Jezulátko. Pak se odebral do presbytáře kostela, kde se na přítomné obrátil s krátkým pozdravem, který byl překládán.

Potom odcházel středem kostela ke vchodu a opět se zdravil se všemi po své pravici. V této chvíli jsem byl od něho vzdálen asi na tři metry. Co mě nejvíce oslovilo, byl **jeho pokoj a jeho výraz očí**. Více to neumím popsat. Svatý otec vyšel ven

a my zůstali ještě chvíli v prostorách kostela, abychom vstřebali krásné okamžiky setkání.

Roman Farion, jáhen

Modlitba Svatého otce k Pražskému Jezulátku :

Pane Ježíši,
máme tě před očima jako dítě
a věříme, že jsi Boží Syn,
jenž se stal člověkem
skrže Ducha Svatého
v lůně Panny Marie.
Podobně jako v Betlémě
i my, spolu s Marií a Josefem,
anděly a pastýři,
se ti klaníme a vyznáváme,
že jsi náš jediný Spasitel.
Stal ses chudým,
abychom zbohatli z tvé chudoby;
dej, ať nikdy nezapomínáme
na chudé a na ty, kdo trpí.
Ochraňuj naše rodiny,
žehnej všem dětem celého světa
a dej, ať nám vždy vládne láska,
kterou jsi přinesl,
aby činila náš život šťastnějším.
Dopřej všem lidem, Ježíši,
aby porozuměli poselství Božího narození,
aby pochopili, že jsi přišel
darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj.
Neboť ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého
po všechny věky věků.

Amen.

Oznámení Farní charity Vlašim

Dne 24.9. 2009 byly v kostele sv. Tomáše v Praze 1 předány Ceny Charity vybraným charitním pracovníkům. Z každé diecéze byl na cenu nominován jeden pracovník Charity. Arcidiecézní charita Praha letos nominovala paní Miluši Slunéčkovou, dobrovolnici z Farní Charity Vlašim.

Paní Slunéčková již řadu let organizuje ve Vlašimi a okolí Tříkrálovou sbírku. Díky její obětavé práci se Farní charitě Vlašim daří ve sbírce získávat velké částky na financování celé řady svých charitních sociálních projektů.

Cenu Charity předal biskup Pavel Posád a ředitel Charity Česká republika Ing. Oldřich Haičman.

Paní Slunéčkové děkujeme za její dlouholetou obětavou práci ve prospěch druhých a přejeme jí mnoho zdraví a radosti.

Ze života farnosti

1. 11. – neděle – sbírka na charitní činnost

13. 11. – pátek – **Veliš** – mše svatá k počtě patrona myslivců sv. Huberta

17. 11. – úterý – **Divišov** – vikariátní konference.
Mše svatá jako obvykle v 9,00 hod.

22. 11. – neděle – Slavnost Ježíše Krále – konec cír. roku.

29. 11. – první neděle adventní

V sobotu **7. 11.** – Arcidiecézní ples mládeže, který se koná v Praze – Hrdlořezích. Začátek v 19,00 hod. Vstupné 120,- Kč.

Chystané koncerty:

28. 11. – sobota – **Vlašim** – Muzeum Podblanicka – Adventní koncert souboru Musica da chiesa. Začátek v 15,00 hod.

3. 12. – čtvrtek – **Vlašim** – kostel sv. Jiljí – Koncert varhanní hudby a slova k počtě sv. Mikuláše. Začátek v 19,00 hod.

6. 12. – neděle – **Vlašim** – kostel sv. Jiljí – Adventní koncert Podblanického smíšeného sboru, pod vedením p. Volka. Začátek v 15,00 hod.

Ve dnech **27. až 29. 11.** proběhne **adventní duchovní obnova** pro mladé muže v Arcibiskupském semináři v Praze 6, Thákurova ul. Přihlášky je možné zasílat na e-mailovou adresu: tammim@signaly.cz.

V neděli 8. 11. oslaví své **narozeniny P. Jan Dlouhý**. Společně mu vyprošujme hodně Božích milostí a darů Ducha Svatého. Přejeme mu rovněž, ať se mu v novém působišti v Mníšku pod Brdy daří.

NEDĚLE 1. listopadu

Mše svaté dle obvyklého nedělního pořádku.

PONDĚLÍ 2. listopadu

- Domašín** - 17,00 hod. mše svatá
- pobožnost na hřbitově v 16,00 hod.
- Kondrac** - 18,00 hod. mše svatá
- pobožnost na hřbitově v 17,00 hod.
- Veliš** - 16,00 hod. mše svatá
- pobožnost na hřbitově v 15,00 hod.
- Vlašim** - 18,00 hod. mše svatá
- pobožnost na hřbitově v 15,00 hod.
- Vracovice** - 10,00 hod. mše svatá
- pobožnost na hřbitově v 11,00 hod.

Plnomocné odpustky

1. listopadu - o slavnosti Všech svatých je možno získat plnomocné odpustky pro duše v očistci odpoledne při návštěvě kteréhokoli kostela. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

2. listopadu – při vzpomínce na všechny věrné zemřelé platí výše uvedené po celý den.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé, v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.